

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/672

af 19. maj 2020

om oprettelse af et europæisk instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE) som følge af covid-19-udbruddet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 122,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 122, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) kan Rådet på forslag af Kommissionen og i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne vedtage afpassede foranstaltninger for at håndtere den socioøkonomiske situation som følge af covid-19-udbruddet.
- (2) Artikel 122, stk. 2, i TEUF giver Rådet mulighed for at yde finansiel støtte fra Unionen til en medlemsstat, der er i vanskeligheder eller alvorlig risiko for store vanskeligheder som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over.
- (3) Severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (sars-CoV-2), der forårsager coronavirussygdom, og som Verdenssundhedsorganisationen (WHO) har givet navnet covid-19, er en ny stamme af coronavirus, som ikke tidligere er konstateret hos mennesker. Det verdensomspændende udbrud af denne sygdom udvikler sig hurtigt, og WHO har erklæret, at der er tale om en pandemi. Fra begyndelsen af covid-19-udbruddet i Unionen er der frem til den 30. marts 2020 indberettet 334 396 sygdomstilfælde og 22 209 dødsfald i medlemsstaterne.
- (4) Medlemsstaterne har gennemført ekstraordinære foranstaltninger for at inddæmme covid-19-udbruddet og virkningerne heraf. Sandsynligheden for yderligere overførsel af covid-19 i Unionen anses for at være høj. Ud over konsekvenserne for folkesundheden med et betydeligt antal tilfælde med dødelig udgang har covid-19-udbruddet haft en vidtrækkende og forstyrrende indvirkning på medlemsstaternes økonomiske systemer, forårsaget samfundsmæssige forstyrrelser og øget de offentlige udgifter i et voksende antal medlemsstater.
- (5) Denne ekstraordinære situation, som medlemsstaterne ikke selv er herre over, og som har fastlåst en væsentlig del af deres arbejdsstyrke, har ført til en pludselig og kraftig stigning i medlemsstaternes offentlige udgifter til arbejdsfordelingsordninger for arbejdstagere og lignende foranstaltninger, navnlig for selvstændige, samt udgifter til visse sundhedsrelaterede foranstaltninger, navnlig på arbejdspladsen. For at bevare den klare fokus for instrumentet, der oprettes ved denne forordning, og dermed dets effektivitet, kan de sundhedsrelaterede foranstaltninger med henblik på dette instrument bestå i foranstaltninger, der har til formål at reducere erhvervsrisici og sikre beskyttelsen af arbejdstagere og selvstændige på arbejdspladsen, og, hvor det er relevant, visse andre sundhedsrelaterede foranstaltninger. Det er nødvendigt at lette medlemsstaternes indsats for at imødegå den pludselige og kraftige stigning i de offentlige udgifter, indtil covid-19-udbruddet og dets indvirkning på deres arbejdsstyrke er under kontrol.

- (6) Oprettelsen af et europæisk instrument for midlertidig støtte til mindske af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE) (»instrumentet«) som følge af covid-19-udbruddet bør sætte Unionen i stand til at reagere på krisen på arbejdsmarkedet på en koordineret, hurtig og effektiv måde og i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne, hvilket vil afbøde indvirkningen på beskæftigelsen for enkeltpersoner og de hårdest ramte økonomiske sektorer og mindske de direkte virkninger af denne ekstraordinære situation for medlemsstaternes offentlige udgifter.
- (7) Af artikel 220, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ fremgår det, at Unionens finansielle bistand til medlemsstaterne kan tage form af et lån. Sådanne lån bør ydes til de medlemsstater, hvor covid-19-udbruddet fra og med den 1. februar 2020 har ført til en pludselig og kraftig stigning i faktiske og eventuelt også planlagte offentlige udgifter som følge af nationale foranstaltninger. Denne dato sikrer ligebehandling af alle medlemsstater og gør det muligt at dække deres faktiske og eventuelt også planlagte stigninger i udgifterne i forbindelse med virkningerne på medlemsstaternes arbejdsmarkeder, uanset hvornår covid-19-udbruddet indtraf i hver enkelt medlemsstat. De nationale foranstaltninger, der formodes at være i overensstemmelse med de relevante principper om grundlæggende rettigheder, bør være direkte forbundet med oprettelsen eller udvidelsen af arbejdsfordelingsordninger og lignende foranstaltninger, herunder foranstaltninger for selvstændige, eller med visse sundhedsrelaterede foranstaltninger. Arbejdsfordelingsordninger er offentlige programmer, som under visse omstændigheder giver virksomheder i økonomiske vanskeligheder mulighed for midlertidigt at reducere antallet af arbejdstimer for deres ansatte, som ydes offentlig indkomststøtte for de timer, hvor de ikke arbejder.

Der findes lignende ordninger med indkomstkompensation til selvstændige. Den medlemsstat, der anmoder om finansiell støtte, bør forelægge dokumentation for en pludselig og kraftig stigning i faktiske og eventuelt også planlagte offentlige udgifter til arbejdsfordelingsordninger eller lignende foranstaltninger. Hvis der ydes finansiell støtte til sundhedsrelaterede foranstaltninger, bør den medlemsstat, der anmoder om finansiell støtte, ligeledes forelægge dokumentation for faktiske eller planlagte udgifter i forbindelse med de relevante sundhedsrelaterede foranstaltninger.

- (8) For at skaffe de berørte medlemsstater tilstrækkelige finansielle midler på gunstige vilkår til, at de kan håndtere covid-19-udbruddets indvirkning på deres arbejdsmarked, bør Unionens lånoptagelses- og långivningstransaktioner inden for rammerne af instrumentet være tilstrækkeligt omfattende. Den finansielle støtte, der ydes af Unionen i form af lån, bør derfor finansieres via de internationale kapitalmarkeder.
- (9) Covid-19-udbruddet har haft en vidtrækkende og forstyrrende indvirkning på det økonomiske system i de enkelte medlemsstater. Der er derfor behov for kollektive bidrag fra medlemsstaterne i form af garantier til støtte for lånene fra Unionens budget. Sådanne garantier er nødvendige for at sætte Unionen i stand til at yde medlemsstaterne tilstrækkeligt store lån for at støtte arbejdsmarkedspolitikken, der er under størst pres. For at sikre, at eventualforpligtelsen i forbindelse med sådanne lån er forenelig med den gældende flerårige finansielle ramme (»FFR«) og lofterne for egne indtægter, bør de garantier, der stilles af medlemsstaterne, være uigenkaldelige og ubetingede anfordringsgarantier, samtidig med at systemets robusthed bør styrkes med yderligere sikkerhedsforanstaltninger. I overensstemmelse med sådanne garantiers supplerende rolle og uden at det berører deres egenskab af uigenkaldelige og ubetingede anfordringsgarantier, forventes Kommissionen, før den gør de garantier, der stilles af medlemsstaterne, gældende, at udnytte den margen, der er under loftet for egne indtægter for betalingsbevillinger, i det omfang, som Kommissionen anser dette for bæredygtigt, idet der bl.a. tages hensyn til Unionens samlede eventualforpligtelser, herunder inden for rammerne af betalingsbalancestøtten, der er oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 ⁽²⁾. I forbindelse med de relevante krav i henhold til garantier bør Kommissionen orientere medlemsstaterne om, i hvilket omfang den margen, der er til rådighed, er udnyttet. Behovet for garantier stillet af medlemsstaterne kan tages op til fornyet overvejelse, hvis der opnås enighed om et nyt loft over egne indtægter.
- (10) De yderligere sikkerhedsforanstaltninger til styrkelse af systemets robusthed bør bestå af forsigtig finansiell forvaltning, en maksimal årlig eksponering og tilstrækkelig diversificering af låneporteføljen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

- (11) De lån, der ydes inden for rammerne af instrumentet, bør udgøre finansiel bistand i henhold til artikel 220 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. I overensstemmelse med artikel 282, stk. 3, litra g), i nævnte forordning finder artikel 220 i nævnte forordning kun anvendelse på de lån, der ydes inden for rammerne af instrumentet, fra den dato, fra hvilken FFR'en for årene efter 2020 finder anvendelse. Kravene i artikel 220, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 bør dog finde anvendelse på lånoptagelses- og långivningstransaktionerne inden for rammerne af instrumentet allerede på tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden.
- (12) For at gøre eventualforpligtelsen som følge af lån, som ydes inden for rammerne af instrumentet, forenelig med den gældende FFR og lofterne for egne indtægter, bør der fastsættes forsigtighedsregler, herunder om muligheden for at refinansiere lån optaget på Unionens vegne.
- (13) I betragtning af deres særlige finansielle virkninger kræver afgørelser om at yde finansiel støtte i henhold til denne forordning udøvelse af gennemførelsesbeføjelser, som bør tillægges Rådet. Når Rådet på forslag af Kommissionen træffer afgørelse om et lånebeløb, bør det tage hensyn til de eksisterende og forventede behov i den anmodende medlemsstat samt til anmodninger om finansiel støtte i henhold til denne forordning, som andre medlemsstater allerede har indgivet eller har planlagt at indgive, under hensyntagen til principperne om ligebehandling, solidaritet, proportionalitet og gennemsigtighed og på en måde, der fuldt ud respekterer medlemsstaternes kompetencer.
- (14) I henhold til artikel 143, stk. 1, i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ^(*) (»udtrædelsesaftalen«) er Det Forenede Kongeriges ansvar for dets andel af Unionens finansielle eventualforpligtelser begrænset til de af Unionens finansielle eventualforpligtelser, som følger af finansielle transaktioner indgået af Unionen før datoen for udtrædelsesaftalens ikrafttræden. Enhver finansiell eventualforpligtelse for Unionen som følge af finansiel støtte i henhold til denne forordning vil blive indgået efter datoen for udtrædelsesaftalens ikrafttræden. Det Forenede Kongerige bør derfor ikke deltage i den finansielle støtte i henhold til denne forordning.
- (15) Eftersom instrumentet er af midlertidig karakter med henblik på at håndtere covid-19-udbruddet, bør Kommissionen hver sjette måned vurdere, hvorvidt de ekstraordinære omstændigheder, der forårsager de alvorlige økonomiske forstyrrelser i medlemsstaterne, stadig gør sig gældende. I overensstemmelse med retsgrundlaget for vedtagelsen af denne forordning bør der ikke stilles finansiel støtte til rådighed i henhold til denne forordning, når covid-19-nødsituationen er overstået. Med henblik herpå bør instrumentet være tidsbegrænset. Rådet bør tillægges beføjelse til på forslag af Kommissionen at forlænge rådighedsperioden af instrumentet, så længe de usædvanlige begivenheder, som begrundet anvendelsen af denne forordning, fortsat er til stede.
- (16) Den Europæiske Centralbank afgav en udtalelse den 8. maj 2020.
- (17) På grund af covid-19-udbruddets indvirkning og behovet for en hurtig håndtering af konsekvenserne af dette udbrud bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Med henblik på at imødegå virkningerne og de socioøkonomiske konsekvenser af covid-19-udbruddet oprettes ved denne forordning det europæiske instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE) (»instrumentet«).
2. Ved denne forordning fastlægges de betingelser og procedurer, der gør det muligt for Unionen at yde finansiel støtte til en medlemsstat, der oplever eller er i alvorlig risiko for en alvorlig økonomisk forstyrrelse som følge af covid-19-udbruddet, fortrinsvis med henblik på finansiering af arbejdsfordelingsordninger eller lignende foranstaltninger, der tager sigte på at beskytte arbejdstagere og selvstændige og dermed mindske forekomsten af arbejdsløshed og indkomsttab, samt, som supplement, med henblik på finansiering af visse sundhedsrelaterede foranstaltninger, navnlig på arbejdspladsen.

^(*) EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7.

*Artikel 2***Instrumentets supplerende karakter**

Instrumentet skal supplere de nationale foranstaltninger, der træffes af de berørte medlemsstater, gennem at yde finansiell støtte for at hjælpe disse medlemsstater med at imødegå den pludselige og kraftige stigning i faktiske og eventuelt også planlagte offentlige udgifter, der har til formål at afbøde de direkte økonomiske, sociale og sundhedsrelaterede konsekvenser af den usædvanlige begivenhed, der er forårsaget af covid-19-udbruddet.

*Artikel 3***Betingelser for anvendelse af instrumentet**

1. En medlemsstat kan anmode om finansiell støtte fra Unionen inden for rammerne af instrumentet (»finansiell støtte«), hvis dens faktiske og eventuelt også planlagte offentlige udgifter er steget pludseligt og kraftigt fra den 1. februar 2020 på grund af nationale foranstaltninger med direkte tilknytning til arbejdsfordelingsordninger og lignende foranstaltninger til afhjælpning af de socioøkonomiske konsekvenser af den usædvanlige begivenhed, der er forårsaget af covid-19-udbruddet.
2. De støttemodtagende medlemsstater skal anvende den finansielle støtte fortrinsvis til støtte for deres nationale arbejdsfordelingsordninger eller lignende foranstaltninger og efter omstændighederne til støtte for relevante sundhedsrelaterede foranstaltninger.

*Artikel 4***Den finansielle støttes form**

Den finansielle støtte ydes i form af et lån fra Unionen til den pågældende medlemsstat. Med henblik herpå og i overensstemmelse med en gennemførelsesafgørelse vedtaget af Rådet i henhold til artikel 6, stk. 1, tillægges Kommissionen beføjelse til på Unionens vegne at optage lån på kapitalmarkederne eller hos finansielle institutioner på det mest hensigtsmæssige tidspunkt for at optimere finansieringsomkostningerne og bevare sit omdømme som Unionens udsteder på markederne.

*Artikel 5***Maksimumsbeløb for den finansielle støtte**

Maksimumsbeløbet for den finansielle støtte må ikke overstige 100 000 000 000 EUR for samtlige medlemsstater.

*Artikel 6***Procedure for anmodning om finansiell støtte**

1. Den finansielle støtte stilles til rådighed ved en gennemførelsesafgørelse, som vedtages af Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen.
2. Inden Kommissionen forelægger Rådet et forslag, hører den uden unødigt forsinkelse den pågældende medlemsstat med henblik på at kontrollere den pludselige og kraftige stigning i faktiske og eventuelt også planlagte offentlige udgifter med direkte tilknytning til arbejdsfordelingsordninger og lignende foranstaltninger samt efter omstændighederne til relevante sundhedsrelaterede foranstaltninger i den medlemsstat, der anmoder om finansiell støtte, og som er knyttet til den usædvanlige begivenhed, der er forårsaget af covid-19-udbruddet. Den pågældende medlemsstat forelægger Kommissionen passende dokumentation til dette formål. Desuden skal Kommissionen kontrollere overholdelsen af de forsigtighedsregler, der er fastsat i artikel 9.
3. Rådets gennemførelsesafgørelse omhandlet i stk. 1 skal indeholde:
 - a) lånebeløbet, lånets maksimale gennemsnitlige løbetid, prisformlen, det maksimale antal rater, rådighedsperioden og de øvrige detaljerede regler, der er nødvendige for at yde den finansielle støtte

- b) en vurdering af medlemsstatens overholdelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 3, og
- c) en beskrivelse af de nationale arbejdsfordelingsordninger eller tilsvarende foranstaltninger samt efter omstændighederne relevante sundhedsrelaterede foranstaltninger, der kan finansieres.

4. Når Rådet træffer en gennemførelsesafgørelse som omhandlet i stk. 1, tager det hensyn til de eksisterende og forventede behov i den anmodende medlemsstat samt til anmodninger om finansiel støtte i henhold til denne forordning, som andre medlemsstater allerede har indgivet eller har planlagt at indgive, samtidig med at principperne om ligebehandling, solidaritet, proportionalitet og gennemsigtighed anvendes.

Artikel 7

Udbetaling af lånet ydet inden for rammerne af instrumentet

Lånet, der ydes inden for rammerne af instrumentet (»lånet«), udbetales i rater.

Artikel 8

Lånoptagelses- og långivningstransaktioner

1. Lånoptagelses- og långivningstransaktioner inden for rammerne af instrumentet gennemføres i euro.
2. Lånets karakteristika aftales i en låneaftale mellem den støttemodtagende medlemsstat og Kommissionen (»låneaftalen«). Sådanne aftaler skal indeholde de bestemmelser, der er fastsat i artikel 220, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046.
3. På anmodning af den støttemodtagende medlemsstat kan Kommissionen, hvis omstændighederne tillader en forbedring af lånets rentesats, refinansiere hele eller en del af sin oprindelige lånoptagelse eller omlægge de tilsvarende finansielle betingelser.
4. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg underrettes om en refinansiering eller omlægning som omhandlet i stk. 3.

Artikel 9

Forsigtighedsregler gældende for låneporteføljen

1. Andelen af lån, der ydes til de tre medlemsstater, der tegner sig for den største andel af de ydede lån, må ikke overstige 60 procent af det i artikel 5 omhandlede maksimumsbeløb.
2. De beløb, som Unionen skal betale i et givet år, må ikke overstige 10 procent af det i artikel 5 omhandlede maksimumsbeløb.
3. Kommissionen kan om nødvendigt refinansiere de tilknyttede lån, der er optaget på Unionens vegne.

Artikel 10

Administration af lånene

1. Kommissionen etablerer de ordninger, som er nødvendige for at administrere lånene sammen med Den Europæiske Centralbank.
2. Den støttemodtagende medlemsstat opretter en særlig konto i sin nationale centralbank til forvaltning af den modtagne finansielle støtte. Den overfører ligeledes lånets hovedstol og forfaldne renter i henhold til låneaftalen til en konto i Det Europæiske System af Centralbanker 20 TARGET2-bankdage inden forfaldsdagen.

*Artikel 11***Bidrag til instrumentet i form af garantier fra medlemsstaterne**

1. Medlemsstaterne kan bidrage til instrumentet ved at stille modgaranti for den risiko, der bæres af Unionen.
2. Medlemsstaternes bidrag ydes i form af uigenkaldelige og ubetingede anfordringsgarantier.
3. Kommissionen indgår en aftale med en bidragydende medlemsstat om de uigenkaldelige og ubetingede anfordringsgarantier, der er omhandlet i stk. 2. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betalingsbetingelserne.
4. Krav i henhold til garantier stillet af medlemsstaterne fremsættes pro rata i forhold til den enkelte medlemsstats relative andel i Unionens bruttonationalindkomst, jf. artikel 12, stk. 1. Hvis en medlemsstat ikke rettidigt indfrier et krav helt eller delvis, har Kommissionen med henblik på dækning af den pågældende medlemsstats andel ret til at fremsætte yderligere krav i henhold til garantier til andre medlemsstater. Sådanne krav fremsættes pro rata i forhold til hver af de øvrige medlemsstats relative andel i Unionens bruttonationalindkomst, jf. artikel 12, stk. 1, og tilpasset uden hensyntagen til den pågældende medlemsstats relative andel. Den medlemsstat, der undlød at indfri kravet, hæfter fortsat for dets indfrielse. Yderligere bidrag fra de øvrige medlemsstater tilbagebetales af de beløb, som Kommissionen inddriver fra den pågældende medlemsstat. Den garanti, der gøres gældende mod en medlemsstat, er under alle omstændigheder begrænset til det samlede garantibeløb, som den pågældende medlemsstat har stillet i henhold til aftalen omhandlet i stk. 3.
5. Før Kommissionen gør de garantier, der stilles af medlemsstaterne, gældende, forventes den efter eget skøn og på eget ansvar som den EU-institution, der har ansvaret for gennemførelsen af Unionens almindelige budget i overensstemmelse med artikel 317 i TEUF, at undersøge muligheden for at udnytte den margen, der er til rådighed under loftet for egne indtægter for betalingsbevillinger, i det omfang, som Kommissionen anser dette for bæredygtigt, idet der bl.a. tages hensyn til Unionens samlede eventualforpligtelser, herunder inden for rammerne af betalingsbalancestøtten etableret ved forordning (EF) nr. 332/2002, og holdbarheden af Unionens almindelige budget. En sådan undersøgelse berører ikke de i henhold til stk. 2 stillede garantiers egenskab af at være uigenkaldelige, ubetingede og på anfordring. I forbindelse med krav i henhold til garantierne orienterer Kommissionen medlemsstaterne om, i hvilket omfang den margen, der er til rådighed, er udnyttet.
6. Beløb, der hidrører fra krav i henhold til garantier som omhandlet i stk. 2, udgør eksterne formålsbestemte indtægter for instrumentet i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046.

*Artikel 12***Instrumentets rådighedsperiode**

1. Instrumentet bliver først til rådighed, når alle medlemsstater har bidraget til instrumentet i overensstemmelse med artikel 11 for et beløb svarende til mindst 25 % af det maksimumsbeløb, der er omhandlet i artikel 5, forudsat at de enkelte medlemsstats relative bidragsandele svarer til medlemsstaternes relative andele i Unionens samlede bruttonationalindkomst, jf. kolonne 1 i tabel 3 i del A. (»Indledning samt det almindelige budgets finansiering») på indtægtssiden af budgettet for 2020 som fastsat i Unionens almindelige budget for regnskabsåret 2020, vedtaget den 27. november 2019 ^(*).
2. Kommissionen underretter Rådet, når instrumentet bliver til rådighed.
3. Instrumentets rådighedsperiode, i hvilken der kan træffes en afgørelse som omhandlet i artikel 6, stk. 1, udløber den 31. december 2022.
4. Konstaterer Kommissionen i sin beretning i henhold til artikel 14, at den alvorlige økonomiske forstyrrelse som følge af covid-19-udbruddet, der påvirker finansieringen af foranstaltningerne i artikel 1, fortsat er til stede, kan Rådet på forslag af Kommissionen træffe afgørelse om at forlænge instrumentets rådighedsperiode, hver gang med en periode på yderligere seks måneder.

(*) Endelig vedtagelse (EU, Euratom) 2020/227 af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2020 (EUT L 57 af 27.2.2020, s. 1).

*Artikel 13***Kontrol og revision**

1. Låneaftalen skal indeholde de nødvendige bestemmelser om kontrol og revision i overensstemmelse med kravene i artikel 220, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046.
2. Hvis en anmodning om finansiel støtte indgivet i henhold til artikel 3, stk. 1, helt eller delvis er baseret på planlagte offentlige udgifter, orienterer den støttemodtagende medlemsstat hver sjette måned Kommissionen om afholdelsen af sådanne planlagte offentlige udgifter.

*Artikel 14***Indberetning**

1. Senest seks måneder efter den dato, hvor instrumentet bliver til rådighed i henhold til artikel 12 og derefter hver sjette måned aflægger Kommissionen inden for rammerne af artikel 250 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 beretning til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og Beskæftigelsesudvalget om anvendelsen af den finansielle støtte, herunder udestående beløb og den gældende tilbagebetalingsplan i henhold til instrumentet, og om den fortsatte tilstedeværelse af de usædvanlige omstændigheder, som begrundet anvendelsen af nærværende forordning.
2. Kommissionens beretning omhandlet i stk. 1 ledsages, hvis det er relevant, af et forslag til en gennemførelsesafgørelse fra Rådet om forlængelse af instrumentets rådighedsperiode.

*Artikel 15***Anvendelse**

1. Denne forordning finder ikke anvendelse på eller i Det Forenede Kongerige.
2. Henvisninger til »medlemsstaterne« i denne forordning forstås ikke som omfattende Det Forenede Kongerige.

*Artikel 16***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2020.

På Rådets vegne
G. GRLIĆ RADMAN
Formand